

לשכת הפרוטוקולים		
דף	מחיר	דמים
עותק	מתוך 5 עותקים	

-סודי-

ועדת החוץ והבטחון

131
פרוטוקול מס' 131
מישיבת ועדת החוץ והבטחון
מינס ג'. ב"ד באלול תשל"ח - 26.9.78 שעה 10:30

נכח:

חברי הנוכחה:
מ. ארנס - יו"ר
א. אבן
י. אלון
א. אולמרט
ח. בר-לב
ש. י. גרוס
ח. דרוקמן
ב. הלוי
ז. ורהפטיג
ש. טולידאנו
א. כץ
א. לבני
ע. נוף
ש. פרס
י. רבין
י. רום
א. רובינשטיין
ד. רוזנליס
ס. שמיר
י. שריד
מ. תלמי
י. תמיר

מזמנים:
יושב-ראש הכנסת י. שמיר
ראש-הממשלה מ. בגין

מזכיר הנוכחה: א. רדאי

רשמה: א. ברק

הסכמי קמפ-דיוויד אדר היום:

לשכת הפרוטוקולים		
דף	מתיך 2	דפים
עותק	מתיך 5	עותקים

-סודי-

ועדת החוץ והבטחון

26.9.78

היו"ר מ. ארנס:

ברשותכם, אנו מתחילים.
בבקשה, אדוני ראש הממשלה.

בה"מ מ. בגין:

בריון בכנסת הזכרתי שני מסמכים
שלא אביא אותם לידיעתה של הכנסת,
והיו כמה חברים בספסלים שונים שהביעו תמיהה וחשבו או חשדו שאני רוצה
להסתיר משהו. אבקש את חברי הוועדה באופן מיוחד לשמור על סודיות
המסמכים שאביא לידיעתם.

מה הסיבה שלא קראתי אותם מעל
בימת הכנסת? כדי שלא יווצר רושם שאנו מתפארים בוויתורינו של סאדאת
וגם בשינויים המפליגים שהאמריקאים הכניסו כתוצאה מתביעותינו
ועמדותנו. העניין הוא עדין מאוד. יכולתי להוכיח לכנסת שכן המסמך
המצרי לא נשאר אצא הרבה והמסמך האמריקאי שונה באופן יסודי מאוד.
אבל נמנעתי מלעשות זאת. לפני הוועדה אביא את שני המסמכים ואחר-כך
אשווה אותם להסכם, והוועדה תוכל להסיק את מסקנותיה. אבל כדי שהדבר
הזה לא יגרום נזק, אני אבקש מאופן מיוחד - אם כי הבקשות האלה
נשמעות בכל ישיבה ואין להן תוצאה מסוימת - אני מבקש באופן מיוחד
שלא תהיה הדלפה של שני המסמכים האלה, כי אם תהיה הדלפה, אז מה הועיל
נואם בשתיקתו אתמול.

כאשר נפגשנו הנשיא קרט, סאדאת
ואני בפגישתנו הראשונה, דיברנו על דברים שונים. היום אין להם חשיבות,
לכן לא אגזול את זמנכם של הוועדה בפירוט. סאדאת דרש בתקיפות מנעם
לפעם לאפשר לו לקרוא את המסמך המצרי באזני שנינו, והיה מפתיק את
קרט ואותי. השיחה נמשכה שלוש שעות ולבסוף קרט ביקש שיקרא את המסמך.
קרט שאלה אם סאדאת רוצה שאני אעיר על המסמך מיד, וסאדאת השיב
בשלילה, שראש הממשלה יחשוב ופגישה השניה יעיר את הערותיו. הייתי
שבע רצון מההערה הזו היות ואני מאמין באימפרוביזציות מוכנות
מראש. התוכן של המסמך המצרי היה כזה: (קורא את המסמך באנגלית).
באותו מסמך, כשסאדאת התייחס לסוגיה פוליטית ביחס לירושלים,
הוא העיר: אתם רואים, אני לא מציע את חלוקת ירושלים.

ובכן, הפגישה נדחתה למחרת היום,
ובשעתיים שנמשכה הישיבה השניה ניתחתי את כל הטעיפות במסמך המצרי.
אבל לפני כן הייתה לנו פגישה עד אור הבוקר עם המשלחת האמריקאית
וניתחנו את המסמך הזה לפני הנשיא קרט ועוזריו. וסיימנו בהצעה
לאחר התייעצות במשלחת הישראלית שנודע לסאדאת שמסמך זה הוא לגמרי לא
מקובל על ישראל ואנו מבקשים אותו לקחת אותו חזרה. א הנשיא קרט
ביקש שלא נאמר את החלק השני של המשפט. התייעצנו והסכמנו להסתפק בהודעה
שמסמך זה הוא "טוטלי אנאקספאנסיבל". אחר-כך נפגשנו עם סאדאת.

ראשית, פעמיים גם ביחס לכל הארץ
וגם ביחס לירושלים המצרים משתמשים בכלל של "איה קבילות של כיבוש שטח
בכוח הנשק". טענו שזה לא מתקבל ולא נסכים לזה אף פעם. המליט האלה
מופיעות בהחלטה 242. על-פי המשפט הבינלאומי להקדמה אין תוקף של החלטה.
המצרים הוציאו חלק מההקדמה של 242 והכניסו את זה לחלק המרכזי
ועל ידי כך התייחסו לכל השטחים. הם אמרו שעלינו לרדת מהרמה עד 10
מטרים מים כנרת, למטור להם את יהודה ושומרון, כעבור זמן קצר יחסית,
לאחר חתימת ההסכם הזה, לניהול על ידם, וכעבור חמש שנים יוחלט על
הסטטוס התמידי. בינתיים מצרים תשלוט בעזה ומינהל ירדני יהיה
ביהודה ושומרון.

אנו טענו ש-242 לא מחייבת אותנו
לנסיגה כזו, והפריאמבל עומדת כמין תורה בינלאומית ואי אפשר להבין אותה
אלא כמתייחסת לתוקפנים. ואם יסיקו את המסקנה שהמצרים מבקשים להסיק,
כי אז צריך לצייר מחדש את כל מפת אירופה. כי מפת אירופה שונתה
כתוצאה מהמלחמה, והמלחמה הוכרה כמלחמת הגנה.

לשכת הפרוטוקולים	
דף 3 מתוך 12 דפים	
עותק 5 מתוך 5 עותקים	

-סודי-

ועדת החוץ והבטחון

26.9.78

כפי ששמתם לב, יש צבטסמך המצרי סעיף על נשק אטומי. התעלמתי ממנו לחלוטין. לא אמרתי שליו מלה אלא דפדפתי במסמך ועברתי הלאה. גם האמריקאים התעלמו לחלוטין מהסעיף המצרי הזה. ביחס לישראלים אמרנו שירושלים היא עיר אחת, בירת ישראל, לא ניתנת לחלוקה, לא נמכים לשום סקטור ערבי או לשום ריבונות ערבית. אחר-כך פרצה אש בשיחה. אמרתי לסאדאת ש"זו תכנית בשביל אומה מובטת, והוא חשב כנראה שאני אמרתי שהמצרים הם עם מובט, והוא אמר: איוני ראש הממשלה, מצרים, אחרי מלחמת אוקטובר, איננה אומה מובטת. אחר-כך הובן שאני אמרתי שמי שדורש פיצויים על הנזקים שהצבא גרם כביכול לאוכלוסייה שחרחית, זו דרישה שמוצגת לאומה תוקפנית ומובטת. והזכרתי לו שבכנסת אמרתי לא מנוצחים ולא מנצחים, בו בנהל משא ומתן כשוויים עם שוויים. ואת הניתוח הזה סיכמתי עם ההודעה "טוטלי אנאקספטיבל".

שתי השיחות האלה שנמשכו חמש שעות היו שיחות טובות. זה לא נכון שהיו אלה שיחות קשות. היו גם חילופי דברים קשים, לפי טבע הדברים. אבל בסך כלל היתה מידה של התקרבות וסאדאת שוב חזר על העקרון "חברי היקר, ואש הממשלה בגין". אבל כפי שאמר קרטור בקונגרס, היה גם "היסטוריוס קשן". קרטור בדרך כלל היה משקיף ולא התערב. לי הוא אמר שהוא ידע על תוכן המסמך המצרי לפני הפגישה, והזמין אותי לפני הפגישה, וגם אחר-כך אמר לי שהמסמך המצרי איננו מתקבל על ידי האמריקאים.

הדיונים נמשכו בשיחות טובות -

קרטור עם סאדאת, קרטור אתי. ויצמן עם סאדאת, ריין עם ואנס, השיחות לא פסקו. עד שבאחד הימים ביום הששי או השביעי של ועידת קמפ-דיוויד הניחו לפנינו האמריקאים מסמך, וזה תוכנו. אנו הכינונו מסמך ישראלי כתגובה למסמך המצרי שהוגש ב-6 בספטמבר בקמפ-דיוויד ומסרנו אותו לאמריקאים. האמריקאים קראו את המסמך שלנו שמבוסס כולו על תכנית השלום שלנו, וביקשו מאתנו רשות שלא למסור אותו למצרים, כי הם מקווים שהמסמך המצרי לא יחזיק מעמד, ואנו הסכמנו. לא כדאי לקרוא את המסמך הישראלי, כי הוא מפורט תכנית שלום, עם הודעה שאם המצרים יבקשו מאתנו פיצויים, נגיש תביעה נגדית והיא תהיה למעלה ממאה מיליארד דולר, על כל מה שהם גרמו לנו במלחמותיהם. לפני כחצי שנה היתה יריעה נדמה לי ששר החוץ כאמל או מישהו מחברי הממשלה המצריים הודיע שהמצרים יבקשו מאתנו פיצויים. אז ביקשתי ממשרד החוץ וממשרד הבטחון להכין מסמך שייריך את ההפסדים שלנו, והם הכינו. כפי שזיינתי, המסמך הזה כלל תביעה למעלה ממאה מיליארד דולר. אבל זה לא הגיע לסאדאת, כי האמריקאים לא מסרו את המסמך שלנו לידי המצרים.

המסמך המצרי כלל 11 עמודים

והמסמך האמריקאי 7 עמודים. אני מבקש את סכלנות החברים לשמוע אותו. מלבד הספרות בהקדמה שלא כדאי לקרוא על מלחמות שהיו ועל הצורך בעשיית שלום וכד', נגיש ישר לעניינים המעשיים.

האמריקאים כללו בגוף ההסכם את משפט

המפתח של הפריאמבל ל-242, ובו מודגשת אי הקבילות של כיבוש שטח בכוח בנשק. כלומר, מה זה לא היה פריאמבל אלא חלק של אותו מסמך שאני כראש ממשלה צריך לחתום עליו, ואז אני חתמתי על העקרון של אי רכישת שטחים בכוח. זה היה המשבר האשון בוועידת קמפ-דיוויד. את כל ההסברים שמסרתי בישיבה המשותפת, מסרנו אחר-כך, כל אחד במסגרתו, לכל אמריקאי שהיה מוכן לשמוע - לואנס, לקרטור, לבז'ז'ינסקי. וההחלטה של הממשלה הישראלית היתה שאם המליים האלה יהיו בנוסח, אנו לא חותמים על הסכם, כי פה יש התחייבות לנסיגה לקווי 1967. כל הניצנים שהטענו לאמריקאים בשש-שבע הימים, לא עמדו לנו. והמזכיר ואנס הודיע לכל אחד שאם לא נמכים להכנסת הסעיף הזה, לא יהיה הסכם, סאדאת לא יוכל לחתום עליו. אז אמרנו שלא יהיה הסכם. באחד הערביים אהם ביקשתי פגישה אישית עם הנשיא קרטור. נפגשתי איתו בערב, כשעתיים, והודעתי לו שזו אחת השיחות

לשכת הפרוטוקולים		
דף	מחיר 2	דפים
עותק	מחיר 5	עותקים

26.9.78

הרציניות ביותר שניהלתי אי-פעם אתו אלא ואולי עם בן-אדם אחר, ויתכן שכל הוועידה תלויה בתוצאות השיחה הזו. ואמרתי לו בערך כך: איזה קשר יש למשפט "אי הקבילות של כיבוש שטח בכוח הנשק" ולנושא ועידת קמפ-דייוויד? - לסיני? האם אנו מבקשים קילומטר מרובע אחד של סיני? נכון שיש בעיה של ישובים, והיו עבר הצעות להחיל את הריבונות הישראלית על החלק הזה של סיני, אבל בקמפ-דייוויד אנו לא דנים בשאלה זו. אנו לא מבקשים קילומטר מרובע אחד מסיני. כאשר ליהודה, שומרון ועזה, יש לנו תביעת ריבונות וזכות ריבונות עליהם. אל היום בקמפ-דייוויד אנו מדברים על תקופה של 5 שנים שבהן שאלת הריבונות תישאר פתוחה. במלים אחרות, איננו תובעים העברת קילומטר מרובע אחד לשטחינו, בקמפ-דייוויד. איפה פה כיבוש שטחים בכוח? שום רלבנטיות, שום קשר. אז מדוע דורשים מאתנו לחתום על הסלים הללו? אז אמרתי לו:

זה מעין תרמית, קצת יותר מהערמה, תכסיס להערים על מישהו. מעשה שהיה כך היה. ישבנו שתי המשלחות - האמריקאית והישראלית - בראשות קרטנר מצד אחד ומצד שני היו שר הבטחון, שר החוץ ואני וכן הפרופ' ברק, ודנו במשך כל הלילה, עד שלוש וחצי לפנות בוקר בעניינים. כאשר הגשנו לבעיית האוטונומיה, והסברנו את הדבר הבא: עוד בימי אבאא הדיונים בדצמבר בבית הלבן הועלתה הבעיה של מקור הסמכות של המועצה המינהלית, מי יאציל לא את הסמכות - האם המושל הצבאי או סמכותה תכוא לה מכוח ההסכם שייחתם בין המדינות הנושאות והנותנות. והיועץ המשפטי שלנו אמר שברור שמקור הסמכות יהיה המושל הצבאי כי זה המוסד היחיד שקיים. לפי שעה אין לנו הסכם, אנו רוצים להקים את האוטונומיה, ולכן מקור הסמכות זה המושל הצבאי. האמריקאים "נדלקו" ואמרו: פירוש הדבר שהמושל הצבאי יכול לתת ויכול לבטל את האוטונומיה. ופרופ' ברק בכנות וביושר לבב אמר: מבחינה משפטית זה נכון, כי מי שמעניק, יכול לבטל את הסמכות. הודעתי מיד שמבחינה משפטית זה נכון, אבל תושיילו לרשום לפניכם שאין בודעת הממשלה לנהוג כך, והמיטשל הצבאי ישאר בצל. נבטל את המינהל של הממשל הצבאי אבל לא את עצמו, והמושל הצבאי ישאר בצל. אחר-כך חשבנו איך לצאת מהפלוגתה הזו. בישיבת הממשלה גיבשנו את הרעיון הבא: לחלק את תקופת חמש השנים לשניים: לראות במשך השנתיים או שלוש השנים הראשונות האם לאחר הנהגת האוטונומיה יהיה שקט ושלו. עד אז לבטל את הארמיניסטרפישל הממשל הצבאי, אבל הממשל הצבאי בתור שכזה ישאר על כנו. אם יהיה שלום ושקט, נבטל גם את המושל הצבאי, וההאצלה של הסמכות תכוא מכוח ההסכם, בעוד שהענקת הסמכות בתקופה הראשונה תהיה מטעם המושל הצבאי. את הפשרה הזו הצגנו לפני האמריקאים והם לא הסכימו לזה. בתוך הוויכוח אמר קרטנר: אם זה כך, כל האוטונומיה זה. הדברים האלה עוררו בי רוגז רב ונתתי לכך ביטוי. שאלתי את קרטנר הלוך ושוב: מה זה "סאבסיוג"? אנו דואגים לבטחוננו. שבועות האחרונים נתגלו קרוב לשלושים פצצות באזור ירושלים והן יכלו לפגוע במאות אנשים. אנו רוצים תקופת מעבר, שביוכח שיש שלום, ואנשים לא נפגעים, ואז נעשה את הצעד ושני ביחס לביטול הממשל הצבאי. אבל בתקופה הראשונה אנו רוצים לשמור על קיומו של המוסד של המושל הצבאי. הנשיא קרטנר אחר-כך אמר מה שאמר להפגת המתיחות באותו לילה.

ועתה, לאחר האתגתפה הזו, אני חוזר לשיחה שנערכה בין שמונה לעשר וחצי בערב. אמרתי לקרטנר: אם אני יכול להשתמש בביטוי שלך, זה. אז הוא חייך ואמר: ידעתיא שלעולם לא תשכח לי את הביטוי הזה, ואני מצטער. בסוגריים אני רוצה לומר, הנשיא קרטנר מפעם לפעם מתרכז אבל אחר-כך היה אומר שהוא מצטער שלא גילה מספיק סבלנות. הוא מאור גער באל-באז המצרי בהשתמשו במלים "עכשיו נוכחתי שאינכם רוצים שלום", אבל בסוף הוא אמר, הייתי לא פייר לאל-באז.

אמרתי לקרטנר: גיות והעניין

של "אי קבילות של כיבוש שטחים בכוח" לא שייך לנושא של הדיונים בקמפ-דייוויד

26.9.78

אז המצרים, בעזרתכם, רוצים להוציא מאתנו התחייבות שנרד מרדת הגולן, וכעבור 5 שנים נמסור להם את יהודה, שומרון ועזה, עד למילימטר האחרון. אז זו הערמה. משום כך לא בא כחשבון שום מספר שבו ישנו הטלים הללו. זו היתה הפעם הראשונה שנשיא ארצות הברית השתכנע שאנו צורקים בעניין זה והבטיח לי ללכת לסאדאת ולשכנע אותו, וסאדאת הסכים להוציא את הפרק של "אי הקבילות של כיבוש שטחים בכוח הצסק", וכך היה במסמך המוסכם.

החלק השני של השיחה עם קרטר היה מוקדש לישובים היהודיים בפתיחת רפיח. הסברתי לו שהיבויים האלה קמו כדי להקים מה שנקרא "באפר זון" בין מצרים לרצועת-עזה. אז שאל קרטר: מה יהיה אם יבואו 500 טנקים מאל-עריש? אז אמרתי לו שאז הישובים האלה לא יעזרו, אבל לא זו הבעיה. הישובים לא נועדו להגן נגד טנקים, אלא שרצועת-עזה מלאה ב-400 אלף איש ומעלה, בניהם למעלה ממחצית פליטים ממורמרים. אז אמנם עושים כל מה שאפשר כדי לתת להם דיור, עבודה ושכר שבימי הכיבוש המצרי יכלו רק לחלום עליהם, אבל בכל זאת הם פליטים. רצועת עזה היתה אקדח המכוון אל ליבו של הדרום, שטמנו נפגעו מאוד יהודים. אנו רוצים שלום. עשיתי יש שם שקט, אז אנו צריכים להביא את המצרים עד לגבול של עזה? אז שואל אותי קרטר: התושבים האלה יוכלו למנוע את הכנסת הטיסור לתוך רצועת-עזה? אמרתי לו: לפי דעתי כן, כי שם יהיו עניים פקוחות. כפי שהצענו, יהיה כוח ישראלי שישמור עליהם. פה בהחלטה זו תהיה ביקורת וזו תהיה גם פעולת מניעה. אני יכול להבטיחך, אמר הנשיא קרטר, שלי בעצם לא היה איכפת לו הישובים היו נשארים ולו יכולתי לשכנע את סאדאת בכך. אדרבה, אולי אתה יכול לשכנע אותו. מה שאני יכול לומר לך, שסאדאת הודיע לי שבשבילו זה תנאי בל יעבור. הוא לא יוכל אפילו להתחיל במשא ומתן אם לא נאמר שהישובים האלה יוצאו. כאן היה אדבר אומייני. מלכתחילה דובר על פירוק הישובים. טענתי שזו פעולה ברברית. אנשים בנו בתים, הקימו עיירה, אז אתם רוצים שנפרק את זה אכן על אכן? לבסוף הם כבר לא כתבו "דיסטנטלינג" אלא שהפתיישים יוצאו והבתים יישארו על כנם. יש באחת הטיסות שהמצרים ישתמשו במקומות האלה לצרכי שלום.

אני רק מוטר לכם דו"ח. לשאלות יבוא זמן. אני מוטר לכם דו"ח כמעט מדויק, כל זה על-פי הזכרון. אבל אנם מבטיחם שזה כמעט מדויק. בכל זאת, ויתרו על הביטוי "דיסטנטלינג" או "רמורד". השיחה הזו נמשכה צא קרוב לשעה.

טענתי שעניין הישובים זה דבר חיוני ביותר מבחינת הבטחון הישראלי. זו לא קפריזה. הדבר היה חשוב מאוד בעבר והוא יהיה חשוב מאוד בעתיד, והישובים צריכים להישאר על כנם. היתה לי שיחה מיוחדת על נושא זה עם פרופ' בז'ז'ינסקי. הוא נפגש עם ידידנו ד"ר רוזן ואמר לו שאנו קולוניאליסטים. פה אני צריך להכניס את ההערה שאני מבקש לא להדליף את הדברים האלה, הם יזיקו לנו מאוד. החברים ישאו בחזירות לבזק. אני לא יכול אלא למסור בוועדה דו"ח מלאה, אבל ביטויים כאלה אינם יכולים להיות אלא מרגיזים. הזמנתי את פרופ' בז'ז'ינסקי אלי למחרת והיתה לנו שיחה חריפה מאוד שנתיימה בטוב. אמרתי לו שהתרשמתי מפגישתנו כארץ ובארצות-הברית שהוא יריד שלנו, אבל אם הוא אומר דברים כאלה, עלי לחשוב מה דעתו על ישראל. הוא השווה אותנו לקולוניאליסטים הבריטים במצרים, ואמר שהמצרים רואים בכך את ההשפלה הגדולה, כאילו יטי הקולוניאליזם הבריטי חוזרים אם אנו יושבים בעזה. אמרתי לו שאיננו רוצים לשלוש במצרים והסברתי לו את עניין של אזור החיץ. אז הוא תסמיע טענות שיהיו תחנות התראה וצבא וזה לא דרוש לכם וכו'. אבל לפחות הבין שהצורך הכן האמיתי היה לגבי הבטחת הבטחון, וגם הבאתי לו ציטטות אחת מהן היתה של קרטר, שבעזה יש חשיבות אסטרטגית לישובים היהודיים. אז הוא אמר לי: אני מניח שהצפטה היא מדברי קרטר, ואני מוכן לדבר עם הנשיא. הודיתי לו על הטובה ואמרתי שאני אדבר

לשכת הפרוטוקולים		
דף	מתיך 5	דפים
עותק	מתיך 5	עותקים

-סודי-

ועדת החוץ והבטחון

26.9.78

שאני ארבר עם הנשיא בעצמי. כך נתייחס אותה שיחה בלילה.

מה שהשבנו הוא שהוצא הפרק של אי הקבילות של כיבוש שטחים בכוח. אחר-כך למסמך האמריקאי צורפו שתי ההחלטות - 242 ו-338 כנספחים.

שני המסמכים שאתה מביא לפנינו כאן עמדו להיות מפורסמים לאחר

ש. עלימאנו:

ישיבת הכנסת?

לא. אם נפרסם אותם, לאחר שהניסוח המוסכם פורסם, יתגלה שמדאמת ויתר

רה"מ מ. בגין:

הרבה מאוד.

אבל גם אנחנו ויתרנו.

ח. בר-לב:

לכן אמרתי בכנסת שיבוא יום ונפרסם. הפרסום היום היה מעמיד גם את האמריקאים

רה"מ מ. בגין:

אבל בייחוד את שמדאמת, במצב קשה.

אפשר באמת לעשות נסיון של אי-הדלפה מהוועדה.

ש. פרס:

אם יתפרסם המסמך המצרי, זה יביא נזק בל משוער. יתכן שזה יתן אמתלה לסמאדאת להגיד שכך הוא לא ינהל משא ומתן.

רה"מ מ. בגין:

אדוני ראש הממשלה, בענין ההדלפות, יושב-ראש הוועדה אומר שאפשר למנוע את ההדלפות לו היית מסכים להפעיל את שירותי הבטחון.

ב. הלוי:

ד"ר הלוי, ידידי היקר, פה יושבים חברים מכל המפלגות. כל עוד אני אהיה

רה"מ מ. בגין:

ראש ממשלה, שירותי הבטחון לא יופעלו נגד חברי כנסת ונגד חברי ממשלה. אני יכול להסביר למה לא, אבל לא צריך. אני אספק סיפור קצר. הייתי בממשלה שזרזת עמדה גולדה מאיר. היתה הדלפה חמורה מאוד והיא שלחה איש שירותי הבטחון לחברי הממשלה להציג להם שאלות איפה היית ועם מי דיברת. בא אלי שליח כזה ואמר שראש הממשלה שלחה אותי, והוא שאל אותי שאלות. אמרתי לו: לך לראש הממשלה ותודיע לה שאני מסרב לא להשיב לשאלותיך אלא מסרב לשמוע אותן. למה? הכלל הגדול של עליונות הרשות הנבחרת על הכוחות הסזויינים חל גם על השירותים החשאיים. אם איש שירותי הבטחון יוכל לחקור חבר כנסת או חבר ממשלה, הכלל הזה מתבטל ואז אנו נכנסים לאפשרות, חס וחלילה, למה שהיה פעם במדינה מזרחית: שירותי הבטחון מעל לרשות איפה היית, שם מי דיברת, במרנו עם הדמוקרטיה בישראל. זו הערכתי. לא יועיל שום דבר. זו תהיה התפתחות חוזרת ונשנית וכל אחד מ-120 חברי הכנסת וכל-אחד מ-17 חברי הממשלה יהיה אובייקט לאותן החקירות, אחר-כך ישימו לו פוליגרף. בנקשה, שם הכנסת תקבל חוק כזה, אני מקבל את החוקים. אבל כל עוד זה ענין להחלטה, לא אסכים, אאאאלא ואפילו אם תהיינה ההלפות חמורות ביותר. אבל כל חבר חתם פה על הן צדק, אין אפשר להפר הן צדק?

אני מציע לחזור לסדר היום.

היו"ר מ. ארנס:

אמרתי מה דעתי. אמרתי את זה גם כשהיית בממשלה, גם כשהיית באופוזיציה

רה"מ מ. בגין:

ואני אומר את זה היום. לא אסכים לשים שירותים חשאיים מעל לרשות הנבחרת. אני חוזר שוב: פרסום הפרטים מהמסמך המצרי עלול לשמש לאמתלה לסמאדאת לא לפתוח במשא ומתן, כי אז הוא יאמר: אתם משפילים אותי, איך אני יכול לנהל אתכם משא ומתן. ואגב, יש לו גם בעיות במצרים גופא,

26.9.78

לא כמו שיש לי בארץ עם מספר חברי כנסת, אבל יש גם לו בעיות. האם הספקתם לקרוא את ספרו של סאדאט "חיפוש אחר זהות"? הוא משפיל בו מאוד את נאצרו. שאלתי את אחד העיתונאים למה הוא עושה את זה ואז אמר שנאצר השפיל אותו. לכן שירותי הבטחון שלו טעו שתי טעויות: 1. לגבי מלחמת יום הכפורים; 2. שהסבירו לנו שסאדאט נחשב לטיפש במצרים. כך היתה ההערכה. אלה היו שתי הטעויות של שירות הבטחון שלנו או של אמ"ן.

(ממשיך לצטט את המסמך האמריקאי). קיבלנו את המשפט המדובר על כיבוד החלטה 242 על כל חלקיה, לאחר שד"ר רוזן הביא פסק מבית המשפט הבינלאומי שבו כבוד שהפריאמבל איננה נחשבת לחלק מההחלטה. אז יכולו לקבל את זה, ובנוא היום אם משהו טען, נביא לו את הטענה שזה לא חלק של ההחלטה. (ממשיך לצטט).

אמרנו שלא נסכים להעמיד אותנו כאותה רמה כמו המצרים, הסורים, הירדנים, הלבנונים וכו', והפירוש הזה נמחק.

לומר שהורענו לקרטר ולסאדאט שלא נקבל את הסעיף ביחס למסכרות בית המשפט הבינלאומי בהאג. בית המשפט הבינלאומי בהאג הוא חלק של האו"ם. רוב השופטים באים מטרינות שאינן מכירות בישראל ושלא מקיימות יחסים דיפלומטיים אתנו. מאחר שהאמריקאים ותיקו את הסעיף הזה מהמסמך המצרי, אמרנו לאו, והסעיף נמחק. (ממשיך לצטט).

הערת ביניים. ממש מדהים עד כמה ראשי המעצמה הגדולה והחזקה ביותר בעולם לעתים ממש אינם מתמצאים בעובדות הפשוטות. מעולם לא היה גבול בינלאומי מוכר בין ישראל למצרים אלא אצא היה גבול בינלאומי מוכר בין פלשתיין וסיני. הם קיבלו את התיקון הזה. זה לא דבר חשוב, אבל מעניין איך אנשים שמנהלים עניינים עולמיים סוכנים לעשות שגיאות כל כך בולטות בכתובים.

י. רבינו:

כל זמן שברור לאן נסוגים, הבעיה הזו היא משנית.

ר. מ. מ. בגין:

בכל זאת למה צריכים לחתום על דבר מה?

י. רום:

זה כתוב במסמך שנחתם בקטפ-דיוויד.

ר. מ. מ. בגין:

יש שתי תיאוריות. אני טענתי בין ישראל לסיני, וזה לא נתקבל.

(ממשיך לצטט מהמסמך האמריקאי).

ביחס לחופש השיט, קודם כל לא קיבלנו את הנוסח "כולל ישראל". אלה מלים מעליבות. קודם כל כל מדינות העולם ואחר-כך ישראל. העיקר לא היה הביטוי הזה. העיקר היה שגם האמריקאים, כמו המצרים שו השוואה מוחלטת בין מיצרי טירן לבין תעלת-סואץ. להשוואה הזו אין שום יסוד. מיצרי טירן הם נתיב מים בינלאומי. על פי המשפט הבינלאומי, אמיצרים המוליכים לים הפתוח נחשבים לנתיב מים בינלאומי. תעלת סואץ נמצאת בתוך הטריטוריה המצרית. ישנה אמנת קושטא מ-1888 שנוצלה על ידי המצרים כדי לסגור את תעלת סואץ בפנינו, כאשר באמנה הזו כתוב שאם מצרים אצאצא צריכה להגן על הטריטוריה שלה נגד מדינה במצב מלחמה עמה, היא יכולה לסגור את הנתיב. מועצת הבטחון לא קיבלה את הטענה הזו, אבל זה לא עזר. אנו דרשנו בקשר למיצרי טירן הודעה נפרדת, שזה נתיב מים בינלאומי, שיהיה פתוח, ולא צריך שיהיה כתוב "כולל ישראל". כאשר לתעלת סואץ דרשנו שיהיה כתוב שאניות ישראל תעבורנה בחופשיות בלי שום הפרעה את תעלת סואץ. של-מי אמנת קושטא גם אניית מלחמה יכולה לעבור, גם בימי מלחמה.

לשכת הפרוטוקולים		
דף	מחיר	דפים
עותק	מחיר 5 עותקים	

-סודי-

ועדת החוץ והבטחון

26.9.78

(זה"מ מס' 1000 לצטט המסמך האמריקאי).
בענין יהודה, שומרון ועזה - אסביר את ההבדל בין מה שכתוב במסמך
האמריקאי לבין מה שנתקבל. רצינו שיהיה כתוב

. בסוף נתקבל

הנוסח

. פרופ' ברק אמר שמסמעות המלים

נמשכת על ה-

ומקור המסמך היה מה-
פרופ' ברק להסביר את הפירוש שלו. הוא אמר שכן הוא מפרש את המסמך.
אינני מכחיש שאפשר לפרש אחרת, אבל זה הפירוש שהוא נתן לאמריקאים
האמריקאים לא אמרו לי על זה דבר. זה ענין של משפטנות. תזמינו את
פרופ' ברק שיסביר לכם את הנושא.

היו"ר מ. ארנס: מה פירוש המלים "טרנספר אוטוריטטי"?
זה לאחר חמש השנים?

זה לפני חמש השנים. אחרי חמש שנים
אין שום דבר, יש משא ומתן.

היו"ר מ. ארנס: זה לא לפני חמש השנים?

אח"כ, רה"מ מ. בגין: זה לא עולה אפילו על הדעת. המדובר הוא
בהקטת מועצה ארמיניסטריטית
בשביל חמש השנים האלה. אחרי חמש שנים הכל פתוח למשא ומתן, לרבות
הריבונות. איך אפשר לדבר על זה? אין שחר לזה.

י. רנס: אפשר להבין את זה כך .

רה"מ מ. בגין: אם אתם רוצים להבין בטעוכם, תבינו כך.
כל המסמך הזה הוא שיש תקופת מעבר
ואז תיבחר המועצה ואחרי חמש שנים יהיה משא ומתן ואז נסמור להם את הריבונות.
אז אי אפשר להגיד שזה כתוב שזה ברור לכל מהנדס... אבל זה ברור.
כל התוכן של המסמך הוא כזה.

ש. פרנס: הנציגים נבחרים לא ייבחרו לפני
חמש שנים?

רה"מ מ. בגין: הצענו שתקופת כהונתה של המועצה
המינהלית תהיה 4 שנים, לא 5 שנים.

ש. פרנס: אבל הבחירות למעצה יהיו סיד לאחר
חתימת ההסכם.

רה"מ מ. בגין: הבחירות צריכות להיות לאחר חתימת
ההסכם עם מצרים. נציע שתקופת הכהונה

תהיה ל-4 שנים.

י. רבין: אולי אתה מוכן להבהיר: אין ויכוח
שהמסמך של השטחים, ריבונות,
גבולות, כל הדברים האלה הם ענין לאחר תקופת המעבר. אני מדבר כרגע
על המעבר מהממשל הצבאי למעצמה המינהלית לתקופת 5 שנים. ברור מתוך
המסמך שעתידי השטחים ידון בתום תקופת המעבר. פה מקריאה לא של משפטן
נוצר רושם שהממשל הצבאי והגרום האזרחי שלו בטלים וסמכויותיהם עוברות
למועצה המינהלית לתקופת 5 שנים, בלי שהדבר משפיע על תקופת 5 השנים.
מה בטל בתוך הממשל הצבאי? האם כולו?